

Credința și fapta

Apariție
neîntreruptă
din anul 2002.

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a 4-a din Post (a Sfântului Ioan Scărarul)

Miercuri, 25 martie: BUNA VESTIRE

Evangelia duminicii (Marcu 9,17-32)

În vremea aceea a venit un om la Iisus, zicându-I: Învățătorule, am adus la Tine pe fiul meu, care are duh mut. Și, oriunde-l apucă, îl aruncă la pământ și face spume la gură și scrâșnește din dinți și înțepenește. Și am zis ucenicilor Tăi să-l alunge, dar ei n-au putut. Atunci Iisus, răspunzând lor, a zis: O, neam necredincios, până când voi fi cu voi? Până când vă voi răbda pe voi? Aduceți-l la Mine. Și l-au adus la El. Dar duhul, văzându-L pe Iisus, îndată l-a zgduuit pe copil, iar acesta, căzând la pământ, se tăvălea spumegând. Și l-a întrebat pe tatăl copilului: Câtă vreme este de când ia venit aceasta? Iar el a răspuns: Din pruncie. Și de multe ori l-a aruncat și în foc și în apă ca să-l piardă. Dar, dacă poți să faci ceva, ajută-ne, fiindu-Ți milă de noi. Iar Iisus i-a zis: Dacă poți crede, toate sunt cu putință celui ce crede. Și îndată, strigând, tatăl copilului a zis cu lacrimi: Cred, Doamne! Ajută necredinței mele! Iar Iisus, văzând că mulțimea dă năvală, a certat duhul cel necurat, zicându-i: Duh mut și surd, Eu îți poruncesc: Ieși din el și să nu mai intri în el! Și, răcnind și zguduindu-l cu putere, duhul a ieșit; iar copilul a rămas ca mort, încât mulți ziceau că a murit. Dar Iisus, apucându-l de mână, l-a ridicat, iar el s-a sculat în picioare. După ce a intrat Iisus în casă, ucenicii Lui L-au întrebat, de o parte: Pentru ce noi nu putem să-l izgonim? El le-a zis: Acest neam de diavoli cu nimic nu poate ieși, decât numai cu rugăciune și cu post. Și, ieșind ei de acolo, străbăteau Galileea, dar El nu voia să știe cineva. Căci învăța pe ucenicii Săi și le spunea că Fiul Omului va fi dat în mâinile oamenilor și-L vor omori, iar după ce-L vor omori, a treia zi va învia. Ei însă nu înțelegeau cuvântul și se temeau să-L întrebe.

Pastorală Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române la Duminica Ortodoxiei

(continuarea textului prezentat în nr. 1202 al publicației noastre)

Omul este icoana vie a lui Dumnezeu

Duminica Ortodoxiei ne arată că omul este icoana vie a lui Dumnezeu, creat după chipul Său (cf. *Facerea 1, 26*), chemat să reflecte în această lume iubirea, curăția și slava Celui ce l-a zidit. Sfântul Grigorie Teologul ne îndeamnă: „Cinstește-L pe Dumnezeu prin tine însuși, căci tu ești chipul Lui”³.

Icoana sfinților nu este doar o amintire, ci o mărturie vie a împlinirii omului, o dovadă că harul poate transfigura o viață obișnuită și o poate ridica la asemănarea cu Dumnezeu. Sfântul Vasile cel Mare spune: „Cinstea adusă icoanei trece la prototip”⁴, iar cinstea adusă sfinților trece la Dumnezeu. Așadar, icoana ne descoperă două mari adevăruri:

- cine este Dumnezeu pentru om: Cel ce S-a făcut văzut, apropiat, adică Dumnezeu Omul;
 - cine poate deveni omul în relația cu Dumnezeu: asemenea lui Dumnezeu prin har, lumină și sfințenie.
- Privind icoana, înțelegem că fiecare chip omenesc este chemat la viața veșnică. Într-o lume care adesea umilește, manipulează sau estompează valoarea persoanei, Biserica apără și afirmă valoarea unică și eternă în fiecare om: copil, bătrân, bolnav, refugiat, singur, marginalizat, deoarece el este o icoană a lui Dumnezeu, iar în cei mai smeriți strălucește cu adevărat chipul lui Hristos (cf. *Matei 25, 40*).

În anul 2026, declarat de către Sfântul Sinod ca fiind „Anul - omagial al pastorației familiei creștine” și „Anul comemorativ al sfințelor femei din calendar (mironosițe, mucenițe, monahii, soții și mame)”, suntem chemați să privim cu mai multă atenție la demnitatea chipului omenesc luminat de har: în familie, în jertfa discretă a mamelor, în dăruirea soțiilor și în statornicia femeilor credincioase care țin aprinsă flacăra iubirii în casele lor.

(continuare în pagina a doua)

Pastorala Sfântului Sinod

(continuare din pagina 1)

În acest an comemorativ, Biserica a adăugat în calendarul liturgic și 16 sfinte femei, canonizate în anul precedent (2025) de către Sfântul Sinod, care, prin viețile lor luminate și mărturisitoare, au intrat în soborul sfinților din ceruri.

Totodată, pomenim cu evlavie și pe acele sfinte femei

care au sfințit istoria Bisericii și au apărat adevărul credinței cu toată ființa lor de-a lungul vremii, între acestea numărându-se și împărătesele Irina și Teodora, prin care Dumnezeu a lucrat biruința Bisericii asupra ereziei iconoclastului. Ele au purtat greutatea vremurilor cu inimă curajoasă și cu dragoste neclintită pentru Hristos, devenind chipuri luminoase ale mărturisirii cre-dinței și modele de trăire pentru toți credincioșii.

Prin ele și prin toți sfinții contemporani – părinți duhovnicești, mărturisitori și slujitori ne-obo-siți – înțelegem că adevărata sfin-țenie se naște în inimă, acolo unde iubirea, iertarea și împăcarea restaurează chipul lui Dumnezeu cel milostiv din fiecare dintre noi.

Astăzi prăznuim triumful Ortodoxiei, care înseamnă biruința a drepte credințe vii, deoarece credința trebuie și trăită, nu doar mărturisită. Ortodoxie înseamnă dreaptă credință, dar și dreaptă înțelegere; dreaptă gândire, dar și dreaptă slăvire; dreaptă reprezentare (*iconografie*), dar și dreaptă cântare (*imnografie*); dreaptă nevoință (*asceză*), dar și dreaptă socoteală sau măsură (*discernământul*, virtutea tuturor virtu-ților, cum au văzut-o părinții Bisericii).

Văzându-le și punându-le la inimă pe acestea, înțelegem că Ortodoxia este și dreapta vedere a lui Dumnezeu, care ne îndreaptă și propria noastră gândire și vedere ca ființe create după chipul Său cel sfânt. Ea ne îndreaptă propria creștere duhovnicească și slăvire a Celui care ne-a dăruit viață; ne îndreaptă propria -evlavie și pocăință, dar și asceză și rugăciune, credință și trăire adevărată.

Ortodoxia nu este altceva decât firea umană sfințită, așa cum ni s-a făcut cunoscut nouă prin Dumnezeu-Omul, Iisus Hristos, Fiul veșnic al lui Dumnezeu.

Pomenim cu evlavie și pe acele sfinte femei care au sfințit istoria Bisericii

Dacă icoanele din biserici ne arată slava Împărăției lui Dumnezeu, icoana fratelui sau a surorii care se află în suferință ne arată modul concret în care putem -dobândi această slavă.

Iubirea față de aproapele este lumina Ortodoxiei în viața de zi cu zi. Sfântul Apostol Ioan ne întreabă, zicând: „*Iar cine are bogăția lumii acesteia și se uită la fratele său care este în nevoie și își închide inima față de el, cum rămâne în acela dragostea lui Dumnezeu?*” (1 Ioan 3, 17). Iar Sfântul Ioan Gură de Aur îndeamnă: „*Vrei să cinstești trupul lui Hristos? Nu îl disprețui când îl vezi flămând sau gol*”⁵.

Filantropia este, așadar, icoana vie a credinței noastre. Ea

nu este doar un simplu gest social, ci o lucrare a Duhului, o prelungire a iubirii lui Dumnezeu în lume.

Astfel, *Duminica Ortodoxiei* devine ziua în care Biserica întregă își întinde mâna spre cei încercați: oameni împovărați de multe lipsuri și suferințe, comunități aflate în dificultate, misiuni care își poartă crucea în locuri grele și parohii care trăiesc cu resurse puține, dar cu nădejde mare.

Ca în fiecare an, în această duminică binecuvântată se

organizează o colectă destinată *Fondului Central Misionar*, rânduit de către Sfântul Sinod ca formă de solidaritate în viața Bisericii. Acest fond sprijină lucrarea social-filantropică și misionară a Bisericii noastre, ajutând:

- eparhiile, parohiile și mănăstirile aflate în dificultate;
- familiile vulnerabile, copiii lipsiți de sprijin și persoanele aflate în suferință;
- programele educaționale, social-filantropice și social-misionare;
- comunitățile din zone defavorizate, care au nevoie de întărire și speranță.

Prin această lucrare binecuvântată, fiecare creștin se face părtaș la viața și la nevoile Bisericii, „*ca să nu fie dezbinare în trup, ci mădularele să se îngrijească deopotrivă unele de altele*” (1 Corinteni 12, 25). În darul fiecărui creștin ortodox, fie el mic sau mare, se află puterea de a restaura o icoană vie: un chip de om întristat, un copil în lipsuri, un bătrân însingurat, o parohie aflată în grea încercare.

Icoanele din biserici ne arată slava Împărăției lui Dumnezeu

În această *Duminică a Ortodoxiei* să ne apropiem de sfintele icoane cu inimă curată, descoperind în ele frumusețea chemării pe care Dumnezeu a sădit-o în fiecare dintre noi. Să privim, cu aceeași -evlavie, și către chipul semenului nostru aflat în nevoie și să-l sprijinim după putere, ca pe o mărturie vie a iubirii lui Hristos.

La acest întâi popas duhovnicesc al Postului Mare, să ne străduim a ne asemăna tot mai mult cu Domnul Iisus Hristos, Chipul Tatălui și izvorul sfințeniei noastre. În aceste zile binecuvântate, fiecare dintre noi este chemat să arate lumina credinței prin faptele sale, „*așa încât, văzând -(oamenii – n.n.) faptele noastre cele bune, să slăvească pe Tatăl nostru Cel din ceruri*” (Matei 5, 16).

Mulțumindu-vă pentru dărnicia arătată în toți anii pentru realizarea *Fondului Central Misionar*, cu părintească iubire, vă adresăm tuturor binecuvântarea apostolică: „*Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărțășirea Sfântului Duh să fie cu voi toți!*” (2 Corinteni 13, 13).

Cel mai mare deziderat personal al omului rămâne fericirea, care e percepută ca pregustare a stării paradisiace, ca vedere „în ghicitură” (I Corinteni 13,12) a slavei desăvârșite de a fi împreună cu Dumnezeu în veșnicie. Dar cât de greu e să identifice ceea ce te face fericit!

Nu știu de ce, dar de obicei, ne legăm fericirea de simțuri, de ceea ce percepem prin raportarea la cele materiale. Într-un cuvânt, de plăceri, chiar dacă acestea ar putea exclude pe Dumnezeu sau mă aduc în stare de conflict cu Dumnezeu în acele momente. Dar, oricâtă încărcătură materială sau senzorială i-am da, fericirea rămâne totuși o stare a sufletului. Iar cel care încearcă să-și „hrănească” sufletul cu lucruri materiale se aseamănă cu bogatul căruia i-a rodit din belșug țarina și căruia Dumnezeu i-a zis: „Nebune! În această noapte vor cere de la tine sufletul tău. Și cele ce ai pregătit ale cui vor fi?” (Luca 12,20)

Adevărata fericire e cea netrecătoare, care îl include pe Dumnezeu în viața mea. Prezența și lucrarea lui Dumnezeu mă face fericit, de aici necesitatea rugăciunii, încadrarea în actul de cult și în rânduiala Bisericii, căci în împlinirea Poruncilor stă esența binelui de care am nevoie, pe care trebuie să mi-l doresc și pe care îl primesc pe măsura ostnelilor personale pentru a fi cât mai aproape de Dumnezeu. Prin toate acestea, putem deveni constructorii propriei fericiri.

Vă propun o imagine plastică. Vechile clădiri, ca și clădirile actuale, când sunt făcute din piatră, sunt realizate din trei categorii de pietre. Mai întâi se au în vedere pietrele **mari** (blocurile de piatră sau bolovanii) care formează cantitatea reprezentativă și constituie imaginea zidului. Apoi, urmează pietrele **mici** (sau nisipul). Acestea au un volum mult mai redus, în raport cu pietrele mari. Abia se văd în interstițiile dintre pietrele mari. În sfârșit, sunt și pietrele **foarte mici** (cimentul, sau liantul). Acestea sunt într-o cantitate extrem de mică în raport cu volumul zidăriei și nici măcar nu se mai văd, fiind amestecate cu nisipul. Cam aceleași proporții trebuie să le folosim atunci când construim propria fericire: Pietrele mari trebuie să fie Poruncile, Cuvântul lui Dumnezeu împărtășit prin Biserică, deoarece Biserica este principalul depozitar al Revelației Dumnezeiești. Nisipul l-ar reprezenta ceea ce primim de la părinți și înaintași, prin modelul personal, sfaturile sau îndemnulurile bune pe care ni le-au lăsat și care trebuie să ne fie repere importante pentru viață. În ce privește cimentul, acesta ar fi expresia propriilor noastre proiecte, aspirații, dorințe și plăceri.

Felul cum știu să adopt în diversele împrejurări ale vieții proporția cea mai bună între Poruncile lui Dumnezeu, sfaturile părinților și aspirațiile mele personale, mă poate transforma în arhitectul propriei fericiri.

Pr. Mihai Mărgineanu

Părintele preferat: răbdător, blând și bun

Simt că pot să-i ghidez și să-i învăț multe pe copiii mei Luca și Ilinca, dar un singur lucru nu am forțat: mersul la biserică și tot ce implică credința. Cred sincer că preoții trebuie să se adapteze vremurilor în care trăim, în care copiii aleg și pe care îi apropie cu răbdare și bunătate.

Relația mea cu credința a avut urcușuri și coborâșuri și n-am simțit că aș putea ghida un copil la acest început de drum. Am mai spus; Luca e un copil care nu face ceva pentru că i se spune, ci e unul căruia trebuie să-i câștigi încrederea, să-i lași spațiu când ți-l cere și care îți arată foarte clar că “dragoste cu sila nu se poate”.

Astăzi, pentru că suntem în Iași, a vrut să meargă

la părintele lui preferat. I-a arătat Părintelui cartea lui despre Dumnezeu și i-a recitat cu bucurie 2 poezii învățate “la grădiniță, cu doamna Georgiana”. A acceptat îmbrățișare, a zis că numai aici vrea să facă cruce și să ia Sfânta Împărtășanie.

“Când mai venim la *Buma*, la Iași, vreau să venim și la părintele meu preferat. Promiți, mami?”

Promit. Asta pentru că acum 1 an, Luca ar fi refuzat împărtășania după o experiență cu forță (“ia tot din lingură, hai! E păcat.”). N-ar fi exprimat niciodată dorința de a merge la biserică asta pentru că nu se simțea văzut, acceptat așa cum e (mic și curios). N-a fost nimeni apropiat și suficient de răbdător să-i răspundă lui, un copil de 4 ani, dacă “Dumnezeu e bun sau rău”. A testat și l-am încurajat cu fiecare ocazie să aibă interacțiuni diverse.

Până acum nimeni nu l-a egalat pe părintele lui preferat, răbdător, blând și bun.

Alexandra Fodor

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
(Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697

Voluntari:

*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Valentin Burlacu
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO95 BTRL RONC RT06 6735 6201, Banca Transilvania, CIF: 11198095.

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic la Biserica Toma Cozma

- **Duminică, 22 martie,**
-08:00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare
- 17:00 Paraclisul Maicii Domnului
- **Luni, 23 martie,**
- 17:00 Denia Canonului celui Mare
- **Mărti, 24 martie,**
- 17:00 Slujba Vecerniei
- **Miercuri, 25 martie,**
- 08:00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur, unită cu Vecernia
- **Vineri, 27 martie,**
- 17:00 Denia Imnului Acatist al Bunei Vestiri
- **Sâmbătă, 28 martie,**
- 7.00 Ceasurile, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sf. Ioan Gură de Aur, urmată de Pomenirea celor răposați
- 17.00 Slujba Vecerniei

*După fiecare slujbă de seară, cei care doresc se pot spovedi, urmând a se împărtăși în cadrul Sfintelor Liturghii.

Ajutor umanitar pentru bolnavi

Ieri, în sâmbăta a patra din Postul Mare, a continuat șirul de acțiuni umanitare pentru pacienții din cadrul Secției Bârnova a Spitalului de Psihiatrie Socola. Astfel, cu sprijinul unui inimos grup de creștini, care s-a format ad-hoc, din jertfa adusă pentru pomenirea celor răposați după Sfânta Liturghie, s-au făcut 148 de pachete cu alimente, care au fost transportate către bolnavi.

Adresăm mulțumiri doamnelor Mihaela Pârciu, Aurica Raveica, Maria Patrașcu, Florica Cimpoi, Stratina Mihai și Amalia Zaharia, care au participat după slujbă la realizarea pachetelor.

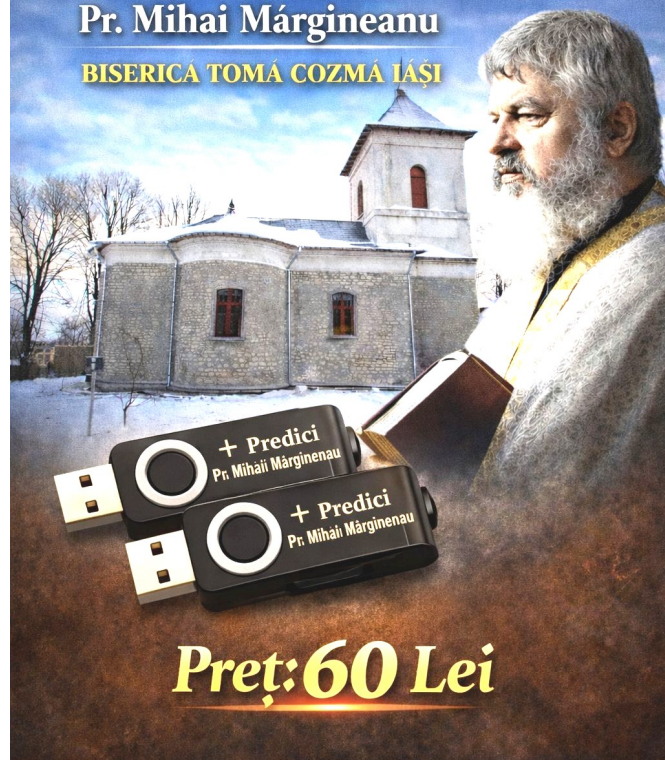
De asemenea, mulțumim domnului cântăreț Ionuț Covasan care a ajutat la încărcarea pachetelor, precum și domnului Dan Gotcu, cel care a asigurat transportarea pachetelor la bolnavii de la Bârnova. În sâmbetele următoare vom continua aceste acțiuni, menite să aducă între cei aflați în suferință, o undă de mângâiere și speranță.

(Cronicar)

Predici înregistrate in anul 2011

Pr. Mihai Mărgineanu

BISERICA TOMA COZMA IAȘI

Preț: 60 Lei

3,5%

**PENTRU
BISERICA TOMA COZMA**

